

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Marii Mercatoris S. Augustino Æqualis Opera Quæcumque Extant

[Complectens Ea Quæ Ad Hæresim Nestorianam Spectant]

Marius <Mercator>

Parisiis, 1673

Caput XXIX. Quod Deus nominatur & homo apparens Unigenitus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14215

CAPUT XXVIII.

Aliud.

Isai. 9. v. 5.
juxta LXX.

QUONIAM omnes stolam dolo congregatam, & vestimentum cum commutatione reponent, & volent, si fuissent isti combusti; quoniam parvulus natus est nobis, & filius datus est nobis, cujus principatus factus est in humero ejus, & vocatur nomen ejus magni consilii nuntius. Audis, quod puer nominatus sit, quodque generationem sit nostræ similem passus. At cum puerum cælum per stellam clarissimam indicavit; magi adoraverunt ex ultimis terræ limitibus adventantes; angeli pastoribus evangelizabant, salvatorem esse natum dicentes, & pacem, necnon etiam Patris bonam voluntatem annuntiantes: *Est magni consilii nuntius*. Manifestavit etenim nobis Patris voluntatem, qui *in eo complacuit orbem salvare terrarum*, & per ipsum & in ipso mundum sibi reconciliare: Christo enim reconciliati, Deo sumus reconciliati, Deus est enim vere Filius Dei & Patris. Quodnam igitur sit Patris consilium, cujus nobis fuerit nuntius, ipse docebit dicens: *Ita enim dilexit Deus mundum, ut filium suum unigenitum daret, ut omnis qui credit in ipsum, non pereat; sed habeat vitam æternam*. Filius autem unigenitus ille est,

qui est ex sancta virgine procreatus: ipsum enim Verbum homo factum, quod fuit Deus in carne, ac sic terrenis apparuit. Denique dicebat: *Qui credit in me, habet vitam æternam*. Quod vero per ipsum & in ipso credamus Patri, explanavit dicens: *Qui credit in me, sed in eum qui misit me; &: Qui vidit eum, qui misit me*.

Audite me insula, & attendite gentes. *Post multum temporis stabit, dicit Dominus; ex utero matris, vocabunt nomen meum*. Cum Verbum sit Deus, non ignoravit quod generationem patietur, ex muliere incarnatum propter nos. Sciebat autem quod vocabitur CHRISTUS JESUS a Deo & Patre; omnibus nobis novum filii nomen prædicans, quod est benedictum in terra. Observa autem, quod propriam nominet matrem, quæ suum peperit corpus. Ergo si Deum se esse cognoscit, illa quæ eum carnaliter peperit, Θεοτόκος dicitur, & quidem recte: sin vero, non est Deus, id quod audacter, imo potius scelerate nonnulli sentiunt; privati oportet ipsam Virginem sanctam, hoc nomine, quo Θεοτόκος esse dicatur.

Apud Photium XV 11.

CAPUT XXIX.

Quod Deus nominatur & homo apparens Unigenitus.

2. Paralip. 6.
v. 17. Juxta
LXX.

SALOMON ait orans: *Et nunc, Domine Deus Israel, credibile fiat verbum tuum, quod locutus es puero tuo David*. Ergone credibile est, quod habitavit Deus cum hominibus in terra? Animadverte, quod miratur Verbi incarnationem: habitavit namque cum hominibus in terra, cum homo est factum, res enim incredibilis videbatur. Alioquin quomodo id præcipuum quiddam sit, vel quomodo id miratione dignum, cum Deus ab his, quæ ipse creaverit, non discedat, fovens ea scilicet, & ea quidem continens, quæ jam facta sunt; ea vero quæ nondum facta sunt, creans. Miraculum autem vere præcipuum, quod in terra cum hominibus habitavit homo factus Deus, juxta promissiones jam antea datas divino David, scriptum est enim: *Tura-*

vit Dominus David veritatem, & non frustrabitur eum. Quid autem juravit? *De fructu ventris tui ponam super sedem tuam*. Et vero ille, quamvis credidisset, quod nunquam abneget promissionem Deus omnipotens; tamen ipsum generationis locum curiosius inquirebat, ideoque dicebat: *Si ascendero super lectum strati mei, si dedero somnum oculis meis, aut palpebris meis dormitationem, aut requiem temporibus meis, donec inveniam locum Domino, tabernaculum Deo Jacob*. Deinde cum id quoque per spiritum reperisset, & carnalis generationis Unigeniti locum cognovisset, evangelizabat, & dicebat: *Audivimus eam in Ephrata, id est, in Bethleem; invenimus eam in campis silvæ*. Quod vero dicens Ephrata, significet Bethleem, propheta comprobavit:

Mich. 5. v. 2. vit: *Et tu Bethleem domus Ephrata.* Obser-
va autem, quomodo eum, quem credide-
rat creatum juxta nos in Ephrata, Deum
Jacob nominet, cujus inhabitatio fuit in
tabernaculo: ibi enim peperit JESU M
sancta Virgo.
Nominat autem eum & alibi Deum
Psal. 46. v. 10. Abraham dicens: *Principes populorum con-*
gregati sunt cum Deo Abraham. Pene enim

mentis suae oculis, per illuminationem
Spiritus sancti, futurorum scientia crudi-
tus, principes populorum, id est, fan-
ctos Apostolos in Domini nostri JESU
CHRISTI cernebat obsequio. Cum igitur
Deus Abraham & Deus Jacob, qui est
natus ex muliere, nominatus sit, quare
non sit Virgo sancta Θεοτόκος?

CAPUT XXX.

Aliud.

Heb. 1. v. 1. **P**ROPHETA Habacuc: *Domine, in-*
quit, inaudivi auditum tuum, & timui.
Consideravi opera tua, & expavi. In medio
duorum animalium cognosceris: in adventum
temporis ostenderis in eo: dum conturbata
fuert anima mea, in ira misericordiae memor
eris. Deus de Theman veniet, & sanctus de
monte Pharan. Vide, quomodo in medio
duorum animalium cognoscetur: nam
cum natus esset ex muliere, & vixisset
vsque ad tempus pretiosae crucis; *gratia*
Dei, sicut ait beatus Paulus, *per suum cor-*
pus pro omnibus gustavit mortem. Sed quo-
niam natura erat Deus, resurrexit denuo
in sempiternam vitam. Cognitus est igitur

hic, qui pro nobis pretiosam sustinuit
crucem in medio duorum animalium.
Nam ipse alicubi ait ad Judaeos: *cum exal-*
taveritis filium hominis, tum cognoscetis,
quia ego sum. Vide etiam, quomodo Deum
ipsum nominans, ex Theman venturum,
& ex Pharan monte pronuntiat: (inter-
pretatur autem Theman Auster) apparuit
enim Christus, non a regionibus Aquilo-
nis, sed ab australi Judaea, in qua etiam
Bethleem est. Cum igitur is, qui Domi-
nus, & Deus nominatus est, ex Judaea
veniret australi, natus est enim in Be-
thleem; quomodo non sit sancta Virgo
Θεοτόκος?

CAPUT XXXI.

Aliud.

Gen. 31. v. 24. **I**N Genesi scriptum est: *Subreman-*
si autem Jacob solus, & luctabatur homo cum ip-
so usque ad mane: vidit autem, quod non
prevaleat ad ipsum, & tetigit latitudinem
semotis ejus, cum luctaretur cum eo, & dixit
ei: Dimitte me, ascendit enim ortus. Ille au-
tem dixit: Non te dimitto, nisi benedixeris
mibi. Et post alia: Benedixit autem eum ibi,
& vocavit nomen loci illius, faciem Dei: vi-
dit enim, inquit, Deum facie ad faciem, &
salvata est anima mea; ascendit autem sol, &
transiit facies Dei; ipse autem tenebat se-
more suo. Mysticus quidem est Scripturarum
sensus: subindicare enim videtur Judaeorum
obstructionem, qua vebantur cum Chri-
sto, pene cum ipso luctantes; qui tamen su-
perati sunt, & ipsi etiam impetraturi be-
nedictionem ipsius, si per fidem ad eum
novissimis temporibus se convertissent.
Attamen ille certe homo erat, qui lucta-
batur, & eum tamen Jacob Dei faciem

nominabat; neque id solum, sed sciebat,
eum Deum esse secundum veritatem: *Vi-*
dit enim, inquit, Deum facie ad faciem, &
salvata est anima mea. Deus namque est
natura Emmanuel. Dicitur autem etiam
facies Dei. Nam est *figura substantiae Pa-*
tris, & ita se vocabat apud Judaeos, cum
diceret de Deo & Patre: *Neque faciem*
ejus vidistis, & Verbum ejus non habetis in
vobis manens, quia quem misit ille, huic
vos non creditis.
Quod vero Deus sit verus homo ille, qui
luctabatur cum Jacob, sacra iterum litera
faciet fidem; dixit enim: *Inquit Dominus*
ad Jacob: Surge ascende in locum Bethleem,
habita ibi, & fac ibi altare Deo, qui appa-
ravit tibi, cum fugeres a facie fratris tui Esau.
Revertens enim ex Mesopotamia Dei
jussu, & timens Esau, trajecit Jacob pue-
ros, & omnia vasa sua: *Subreman-*
si autem solus, & luctabatur homo cum eo.

Hh

procreatus: ip-
factum, quod
c terrenis appa-
rui credit in me,
vero per ipsum
explanavit di-
in eum qui mi-
ni misit me.
dite gentes. *Psal. 118.*
Et Dominus; ex-
tra meum. Cum
bravit quod go-
guliere incarna-
autem quod
esus a Deo
ovum filii no-
benedictum in
proprium no-
eperit corpus.
scit, illa que
rōnos dicitur,
non est Deus,
tius scelerate
portet ipsam
mine, quo

& non fru-
uravit? De
sedem tuam.
isset, quod
nem Deus
enerationis
leoquo di-
strati mei,
aut pat-
tur requiem
viam locum
cob. De in-
irritum re-
onis Uni-
vangeliza-
n in Ephra-
mus cum in
s Ephrata,
comproba-
vit:

Ioan. 8. v. 18.
Heb. 1. v. 3.
Ioan. 5. v. 38.
Gen. 35. v. 1.
Gen. 31. v. 24.